

En termin i Montpellier hösten 2005

Efter många år i franska klasser på högstadiet och gymnasiet tänkte jag när jag började europaprogrammet på Högskolan i Halmstad äntligen får nytta av mina språkkunskaper och spendera en termin utomlands. Jag begav mig tillsammans med två andra tjejer ner till Montpellier, vi var de första från Halmstad som åkte just dit och det var fanns en hel del frågetecken att reda ut.

Det var meningen att vi skulle studera franska men det fanns ingen direkt franskundervisning organiserad av skolan i Montpellier utan endast privata alternativ som kostade en hel del men det hela löste sig med att vi fick läsa franska 1-20 på distans från Halmstad. Vi höll kontakt med våra lärare via e-post och sms, en av dem kom också ner till Montpellier när det var dags för oss att skriva våra tentor i fransk historia och fonetik. Det hela flöt på relativt bra med studierna men vistelsen var ju så mycket mer än att bara studera!

När vi åkte hade vi antagningspapper och ett papper som visade att vi hade fått bostad men vi visste ingenting mer! Vi hade skrivit och frågat men inte fått svar, nu i efterhand känns det väldigt dumt att vi bara åkte men just då var det inga större problem, det löste sig tänkte vi. Vilket det också gjorde efter mycket pappersarbete, och folk på ena sidan rummet som inte visste vad de på andra sidan pysslar med. Vi vande oss ganska snabbt vid köer och att vänta men tack vare några trevlig fransmän som vi bombarderade med frågor de första dagarna kunde vi lösa alla problem.

Ja, fransmännen, vad ska man säga? Ett väldigt stolt folk som håller på sitt språk och sin kultur vilket nog är det bästa för en utbytesstudent som verkligen vill uppleva något annat än de vi har hemma. Fast när man efter att ha blivit skickad till fyra olika personer, äntligen hittar rätt person och den personen då inte förstår vad man försöker få fram bryter en lätt panik ut. Vi märkte också snabbt att de franska kvinnor som jobbar med administration är det ingen idé att diskutera med medan männen ofta kan hjälpa en vilse student.

Vi bodde i korridor på Cité Universitaire vilket var ca 1000 studenter fördelade i sju höghus med mur runt området och en ankomsthall man var tvungen att passera varje gång man gick in eller ut. Utmärkt tillfälle att hålla på vem som kom med vem eller att stanna till och utbyta vänlighetsfraser. Vi kom dit i hopp om att få tacks och kudda vilket vi också fick, köket blev dock en mindre chock nr vi insåg att det enda där fanns var fyra kokplattor varav två fungerade på 30 personer! Men som sagt allt löser sig, vi åt tre rätters lunch varje dag på skolans restaurang för det förmånliga priset av ca 25 svenska kronor.

När vi inte sprang runt och försökte fixa det administrativa fanns det också en del tid att testa det franska vinet. Vitt, rött eller rosé, vi hittade alla vår favorit till slut efterhand som vi provade de olika barerna klubbarna i Montpellier. Alla barer inne i stan stänger 01.00 och om man vill festa ytterligare fick man åka en bit utanför staden till de stora klubbarna. Vilken musikmak man än gillar går det att hitta nått men har du väl tagit de arrangerade bussarna till ett ställe är du ganska fast där. Allt går ju att lösa men det är inte så att man går från ställe till ställe.

Allt som allt hade jag en trevlig upplevelse i Montpellier, visst det va jobbigt ibland men känslan när man går ut från banken och man har lyckats göra det man kom dit för helt på franska är ganska häftig!

Tips till framtida utbytesstudenter framförallt i Frankrike:

- Låt saker ta den tid de tar, att det tar 1 månad att få ett bankkort är inget konstigt. Ingen annan stressar upp sig för det så varför ska du?
- Ta med dig små foton på dig själv typ passfoto! Tror jag gjorde av med åtta stycken på allt möjligt.
- Är du där för att ta del av en annan kultur bryt dig loss från de andra svenskarna, du kan prata svenska hemma, ta chansen att uppleva något annat!